

Marjon
Hoffman

Floot

tussen
de
Tegels

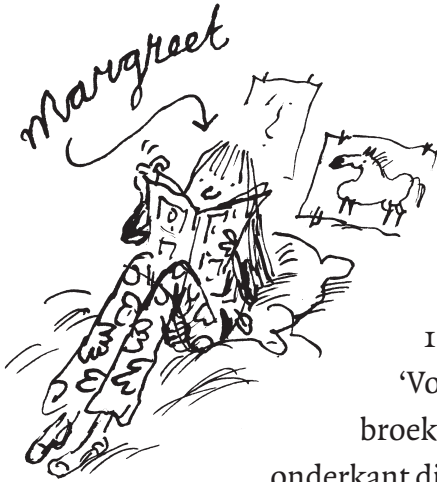
met tekeningen van
Georgien Overwater

Uitgeverij Ploegsma
Amsterdam

Regel 1

Op een speciale
quappesdag mogen er
nooit dingen gebeuren
die helemaal niet
grappig zijn!

Regel 1

Margreet zit op bed in een stripboek te bladeren en ik speel een spelletje op haar nieuwe spelcomputer.

‘Weet jij dat het morgen 1 april is?’ vraagt Margreet.

‘Vorig jaar heb ik de onderbroeken van mijn ouders aan de onderkant dichtgenaaid en dit jaar ga ik

het weer doen!’

Ik vind het maar raar.

‘Nee joh, dat heb je toch vorig jaar al gedaan. Je moet juist nieuwe grapjes verzinnen!’

Maar Margreet wil daar niets van weten. Ze wil zeker ieder jaar

dezelfde grap uithalen... Typisch Margreet, die kan zo eigenwijs zijn.

Als ik naar huis loop, denk ik ook na over 1 april. Ik maak er eigenlijk nooit werk van, maar als er iemand is die goeie grappen kan bedenken, ben ik dat zelf natuurlijk wel! Ik besluit een plan te maken om de hele dag iedereen in de maling te nemen: IK ga 1 april vieren en iedereen zal het weten!

Op mijn kamer pak ik een velletje papier en schrijf er '1A' boven, mijn geheime code voor 1 april. Eronder schrijf ik de namen van iedereen die ik voor de gek wil houden:

1A

Papa

Mama

Kees

Margreet

Nu moet ik alleen nog verzinnen hoe...

Laat ik eens beginnen bij mijn vader, die leest elke ochtend de krant. Misschien is het een goed idee om extra vroeg op te staan en de krant te onderscheppen. Mijn vader wordt gek zonder zijn

krant en op het moment dat hij echt radeloos wordt, roep ik: '1 april!' En dan haal ik hem plotseling tevoorschijn. Ja, supergoed idee! Ik schrijf 'krant' achter mijn vader. Dat is alvast één grap.

Mijn moeder... Eens denken... Nee, dat is niet zo'n goed idee. Mijn moeder is de baas in huis en ik krijg alleen maar problemen als ik haar in de maling neem. Toen ik een keer voor de grap haar veters aan elkaar had geknoopt, kreeg ik een hele week geen chips! Nee, beter alleen Kees, Margreet en mijn vader.

Ik denk eerst na over Kees, hoe kan ik die eens voor de gek houden... Ik besluit het grapje van Margreet een beetje te pikken, maar dan naai ik de stoere gaten in zijn spijkerbroek dicht. Ik schrijf 'spijkerbroek' achter de naam van Kees.

Nu Margreet. Daar is niet zo moeilijk iets voor te verzinnen, want ze schaamt zich heel snel. Ik kan haar vlak voor we naar buiten gaan als de school uit is vertellen dat haar moeder haar Spaanse jurk aanheeft. O, wat zal Margreet dat vreselijk vinden! Die rare Spaanse jurk uit haar verkleedkist. Ik mag hem al niet

eens aan van haar omdat ze hem zo vreselijk vindt!

Ik stop het lijstje in mijn la en lach tevreden, wat zullen ze morgen opkijken! Ik naai de gaten in de stoere broek van Kees stiekem dicht en pas als iedereen slaapt hang ik de broek over de stoel in zijn kamer. Wat zal hij balen!

Daarna zet ik mijn wekker extra vroeg voor de volgende grap. Als hij om zes uur gaat, ben ik nog hartstikke moe, maar ik weet dat ik echt naar beneden moet om de krant te onderscheppen. Ik sluip in mijn pyjama naar de deur, wacht tot de krantenjongen de krant door de brievenbus propt en ren ermee naar mijn kamer. Daar kruip ik nog even in bed, maar al snel hoor ik de stem van mijn vader.

‘Heeft iemand de krant misschien gezien?’

Ha ha, de eerste grap werkt al! Ik kleed me aan, stop de krant onder mijn jurk en ga aan de keukentafel zitten. Mijn vader zit er ook, hij smeert chagrijnig een boterham.

‘Ik snap er niets van,’ moppert mijn vader, ‘ik dacht toch echt dat ik vanmorgen de brievenbus hoorde.’

Wat zal hij straks lachen als hij merkt dat de krant er toch is!

Mijn vader gaat zuchtend aan tafel zitten.

Ik wacht nog een minuut, haal dan plotseling de krant onder mijn jurk vandaan en houd hem vlak voor zijn gezicht. ‘1 april! De krant was er toch!’ roep ik en ik wacht tot mijn vader in lachen uitbarst.

Maar mijn vader lacht helemaal niet, hij trekt wit weg en haalt geschrokken zijn agenda tevoorschijn. ‘1 april... hadden jij en ik vandaag dan geen afspraak met de tandarts...?’ Mijn vader en ik gaan altijd samen naar de tandarts en Kees en mijn moeder ook. Dat vinden mijn ouders handig.

Mijn moeder is inmiddels ook aangeschoven en ik hoor mijn tweede grap de trap al af komen: Kees.

‘Bedankt mam!’ zegt Kees als hij de keuken binnenkomt met zijn dichtgenaaide broek.

‘Waarvoor?’ vraagt mijn moeder.

‘Voor het naaien van mijn broek, ik was die gaten ondertussen ook wel zat.’

Mijn moeder kijkt verbaasd naar de broek en ik ook. Waarom is Kees niet woedend? Mijn hele grap is mislukt.

‘Heb jij dat gedaan, Floor?’ vraagt mijn moeder.

Ik knik teleurgesteld.

‘Wat lief dat je zo iets doet voor een ander!’ zegt ze trots.

Het was helemaal niet de bedoeling om iets liefs

te doen voor een ander en al helemaal niet voor mijn broer! Maar veel tijd om erover in te zitten heb ik niet. Mijn vader staat al met zijn jas aan op me te wachten.

‘Kom op, Floor, we moeten weg,’ roept hij. ‘De tandarts wacht!’

‘Ja, ha ha! 1 april zeker!’ roep ik terug en ik steek mijn tong naar hem uit.

Maar mijn vader trekt met een serieus gezicht aan zijn sjaal en ik slof zuchtend naar de kapstok. Geen 1 april dus...

Bij de tandarts moet ik altijd eerst in de stoel zitten en daarna mijn vader. Ik ben altijd een beetje bang voor de tandarts, hij kijkt altijd zo streng, bijna bozig.

Hij rommelt met zijn haakje in mijn mond en kijkt met zijn spiegeltje. ‘Oeh, dat ziet er niet best uit,’ zucht hij. Ik maak me meteen grote zorgen. Normaal heb ik altijd een prachtig gebit, ik poets twee keer per dag!

‘Waaa, waaa, zie eh nie goe uit...?’
mompel ik met het haakje nog in mijn mond.

‘Je hebt vier gaatjes,’ zegt de tandarts.

Wat? Vier gaatjes! De tranen schieten in mijn ogen, maar...

‘1 april!’ roept hij. De tandarts lacht me keihard uit. Mijn vader lacht irritant mee. ‘Ha ha, trapte jij er even mooi in!’

Ik stap boos uit de stoel en wacht mokkend tot mijn vader eindelijk klaar is zodat hij me naar school kan brengen. Laat deze dag maar gauw afgelopen zijn, want alles zit tegen!

Op school zit ik te gapen in de klas en ik kan niet wachten tot de bel gaat. Ik heb nog één grap over en ren door de gang om Margreet te zoeken. Aan het eind van de lange gang zie ik haar staan. Ik gil haar naam en doe of ik in paniek ben. Het werkt, ze komt naar me toe.

‘Heb je het gezien?’ vraagt Margreet.

Ik knik. ‘Ja, die moeders van tegenwoordig,’ zucht ik vol medelijden.

‘Schaam je je erg?’ vraagt Margreet.

Ik knik. ‘Wie zou zich niet schamen als de moeder van haar beste vriendin er zo bijloopt!’ Margreet fronst en ik maak mijn grap. ‘Je moeder heeft die Spaanse jurk aangetrokken uit je verkleedkist,’ fluister ik.

Maar Margreet lijkt niet onder de indruk. ‘Jouw moeder heeft stekeltjes...’ mompelt ze.

Ha ha, die Margreet, die probeert mij zeker in de maling te nemen. ‘Jaha, 1 april!’ lach ik en ik wurm me langs haar heen, maar ze is met haar armen en benen wijd voor me gaan staan en blokkeert de hele gang.

‘Floor, Floor! Nee, wacht even, het is echt zo!’ hoor ik haar roepen, maar daar trap ik mooi niet in! Ik ren het plein op. Daar staat mijn moeder. Ieieie! Ik val zowat flauw.

‘Wat heb je met je haar gedaan!’ gil ik geschrokken. Ik staar met afgrijzen naar haar belachelijk korte kapsel.

‘Ja, ik wilde weer eens kort,’ zegt ze met een glimlach en ze kijkt naar mijn voeten. ‘Je veter is los, Floor.’

En ik kijk nog ook, ik was helemaal vergeten dat ik laarzen aanhad.

‘1 april!’ lacht mijn moeder hard.

Maar ik kan er helemaal niet om lachen. Rot 1 april, ik vier je nooit meer!

hihahahahi